

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie lub zmiana wyroku Sądu z dnia 20 września 2011 r. w sprawach połączonych T-394/08, T-408/08, T-453/08 i T-454/08;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji WE z dnia 2 lipca 2008 r. (Pomoc państwa C1/2004 Włochy — SG-Greffe (2008) D/204339) w sprawie programu pomocy „Ustawa regionalna nr 9 z 1998 r. — nadużycia w stosowaniu programu pomocy N 272/98”.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi na jego poparcie dwa zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 107 ust. 3 TFUE. W szczególności wnosząca odwołanie podnosi naruszenie i błędne zastosowanie zasady konieczności i zasady skutku zachęcającego, wynikające z nadmiernie formalistycznego podejścia, sprzecznego z zasadą przewagi treści nad formą, oraz z nieuwzględnienia specyfiki aspektów prawa intertemporalnego charakteryzujących ten konkretny przypadek.

Zarzut drugi odnosi się do naruszenia zasady pewności prawa i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz naruszenia art. 14 rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽¹⁾. Zastrzeżenia dotyczą pominiętej w zaskarżonym wyroku intertemporalnej specyfiki przedmiotowej sytuacji. Według wnoszącej odwołanie Sąd postąpił wbrew orzecznictwu w przedmiotowym zakresie, wymagając od podmiotu gospodarczego stopnia staranności nieosiągalnego w danej sytuacji, zważywszy że konieczna uprzedniość wniosku w stosunku do rozpoczęcia prac jest parametrem wspólnotowym, którego wprowadzenie nastąpiło w czasie, kiedy miały miejsce okoliczności faktyczne sprawy, a zatem nie było wiadome w chwili, gdy podejmowane były decyzje przedsiębiorstwa.

⁽¹⁾ Dz.U L 83, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 20 września 2011 r. w sprawach połączonych T-394/08, T-408/08, T-453/08 i T-454/08 Regione autonoma della Sardegna i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 8 grudnia 2011 r. przez Timsas Srl

(Sprawa C-632/11 P)

(2012/C 118/14)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Timsas Srl (przedstawiciele: D. Dodaro i S. Pinna, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Regione autonoma della Sardegna, Selene di Alessandra Cannas Sas i in.

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 20 września 2011 r. w sprawach połączonych T-394/08, T-408/08, T-453/08 i T-454/08, w zakresie, w jakim oddala zastrzeżenie skarżącej odnoszące się do braku uzasadnienia co do oceny skutku zachęcającego spornej pomocy
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji WE z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie programu pomocy „Ustawa regionalna nr 9 z 1998 r. — nadużycia w stosowaniu programu pomocy N 272/98” C 1/04 (ex NN 158/03 i CP 15/2003) (Dz.U. L 302 s. 9);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem wnoszącej odwołanie zaskarżony wyrok jest wadliwy ze względu na zniekształcenie zarzutów podniesionych w skardze, naruszenie prawa, nielogiczność i wewnętrzną sprzeczność uzasadnienia. W szczególności wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd nie uzasadnił, choćby w sposób dorozumiany, powodów oddalenia zastrzeżenia odnoszącego się do oczywistego błędu popełnionego przez Komisję przy ocenie skutku zachęcającego pomocy. Sąd argumentował, że „chodzi [...] jedynie o zbadanie, czy skarżące dowiodły istnienia w niniejszej sprawie okoliczności mogących zapewnić efekt zachęty spornego programu nawet przy braku złożenia wniosku przed rozpoczęciem realizacji omawianych projektów”, nie stwierdził jednak, że skarżący nie przedstawili takiego dowodu ani nie podał żadnego powodu, ze względu na który możliwe było zrozumienie podstawy takiego (całkowicie dorozumianego) przekonania.

Twierdzenie zawarte w pkt 227 zaskarżonego wyroku, w myśl którego Komisja nie była zobowiązana dokonać oceny szczególnych okoliczności odnoszących się do poszczególnych beneficjentów, jest według wnoszącej odwołanie niewystarczające lub wewnętrznie sprzeczne. Zdaniem wnoszącej odwołanie niezrozumiałe jest, w jaki sposób skarżące mogły uzasadnić wystąpienie skutku zachęcającego inaczej niż poprzez przedstawienie okoliczności z własnego doświadczenia: Komisja oraz — przy rozpatrywaniu skargi — Sąd powinni byli sformułować jednolitą zasadę poprzez zobiektywizowanie sytuacji każdego z reprezentowanych podmiotów, która to sytuacja mogła być uważana za wyjątkową lub specyficzną dla tego podmiotu jedynie w odniesieniu do konkretnych danych, ale mogła być przedstawiona również w sposób ogólny i abstrakcyjny.

Wreszcie zarówno Komisja w zaskarżonej decyzji jak i Sąd w zaskarżonym wyroku zniekształcili intencje skarżącej, uznając, że celem jej było przeniesienie na plan indywidualny decyzji, która odnosiła się do ogólnego programu, i z powodu tego nieporozumienia niesłusznie odmówili uwzględnienia wpływu, jaki elementy przedstawione im przez wnoszącą odwołanie mogły mieć na ogólną ocenę zakresu programu pomocy.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 20 września 2012 r. w sprawach połączonych T-394/08, T-408/08, T-453/08 i T-454/08 Regione autonoma della Sardegna i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 8 grudnia 2011 r. przez Grand Hotel Abi d'Oru SpA

(Sprawa C-633/11 P)

(2012/C 118/15)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Grand Hotel Abi d'Oru SpA (przedstawiciele: D. Dodaro i R. F. Masuri, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Regione autonoma della Sardegna, Selene di Alessandra Cannas Sas i in.

Żądania wnoszącej odwołanie

— Uchylenie wyroku Sądu z dnia 20 września 2011 r. w sprawach połączonych T-394/08, T-408/08, T-453/08 i T-454/08, w zakresie, w jakim:

- a) oddała zastrzeżenie wnoszącej odwołanie dotyczące naruszenia obowiązku notyfikowania decyzji korygującej zgodnie z art. 254, ust. 3 WE i art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/99 ⁽¹⁾ (pkt 103–112 wyroku);
- b) oddała zastrzeżenie wnoszącej odwołanie odnoszące się do braku uzasadnienia co do oceny skutku zachęcającego spornej pomocy (pkt 136–145 i 218–228 wyroku),

ze względu na zniekształcenie zarzutów podniesionych w skardze oraz na naruszenie prawa, a także nielogiczność i wewnętrzną sprzeczność uzasadnienia;

(2008) D/204339) w sprawie programu pomocy „Ustawa regionalna nr 9 z 1998 r. — nadużycia w stosowaniu programu pomocy N 272/98”;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Według wnoszącej odwołanie zaskarżony wyrok jest wadliwy ze względu na błędne zastosowanie art. 254 WE i rozporządzenia (WE) nr 659/99 a także ze względu na niezgodność z prawem i wewnętrzną sprzecznością uzasadnienia, w zakresie, w jakim zostało w nim stwierdzone, że „adresatem decyzji korygującej była wyłącznie Republika Włoch, a nie beneficjenci spornego programu. W konsekwencji art. 254 ust. 3 WE nie zobowiązywał Komisji do notyfikowania decyzji korygującej Grand Hotel Abi d'Oru” (pkt 107 wyroku). Uzasadnienie to, zdaniem wnoszącego odwołanie, pozostaje w sprzeczności z pkt 71 i 72 tego wyroku.

Następnie wnoszący odwołanie podnosi, że wyrok nie pozwala na uznanie odmiennego funkcjonalnego zakwalifikowania decyzji korygującej w stosunku do decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, którego włączenie do już rozpoczętego postępowania powoduje zdaniem wnoszącej odwołanie obowiązek uwzględnienia stron, które w danej sprawie wzięły już udział w postępowaniu. Popelniony przez Sąd błąd polegający na zrównaniu decyzji korygującej z decyzją o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego spowodował według wnoszącej odwołanie błędną ocenę zakresu zastosowania art. 20 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999.

Zdaniem wnoszącej odwołanie zaskarżony wyrok jest ponadto wadliwy ze względu na zniekształcenie zarzutów podniesionych w skardze, naruszenie prawa oraz nielogiczność i wewnętrzną sprzeczność uzasadnienia w zakresie, w jakim Sąd nie uzasadnił, choćby w sposób dorozumiany, powodów oddalenia zastrzeżenia odnoszącego się do oczywistego błędu popelnionego przez Komisję przy ocenie skutku zachęcającego pomocy.

Wreszcie, według wnoszącej odwołanie zarówno Komisja w zaskarżonej decyzji jak i Sąd w zaskarżonym wyroku zniekształcili jej intencje, uznając, że jej celem było przeniesienie na plan indywidualny decyzji, która odnosiła się do programu ogólnego, i z powodu tego nieporozumienia niesłusznie odmówili uwzględnienia wpływu, jaki elementy przedstawione im przez wnoszącą odwołanie mogły mieć na ogólną ocenę zakresu programu pomocy.

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji WE z dnia 2 lipca 2008 r. (Pomoc państwa C1/2004 Włochy — SG-Greffe

⁽¹⁾ Dz.U. L 83, s. 1.